

РЕШЕНИЕ №93
гр. Перник, 14.05.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в съдебно заседание на трети май две хиляди и десета година, в състав:

СЪДИЯ: СВЕТЛАНА ДИМИТРОВА

При участието на секретаря В.Х. и с участието на прокурора Стоилова.

Като разгледа докладваното от съдията адм.д. № 105 по описа за 2010 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК във вр. с чл. 7, ал. 9 от Закона за контрол над взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпасите /ЗКВВООБ/.

Образувано е по жалба на И.В.Г. *** срещу Заповед № 53 от 02.02.2010 г. на началника на Второ районно управление при ОД на МВР - Перник. С тази заповед на жалбоподателя е отказано издаването на разрешение за носене и съхранение на огнестрелно оръжие и е отнето издаденото такова образец 3, № РК 0203579 за носене на пистолет „Макаров“ кал. 9х18 № АВ 41 1359. Разпоредено е и отнемане на огнестрелното оръжие и съхраняване на иззетото оръжие във Второ РУ-Перник.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед. В жалбата не се сочат конкретни основания за оспорване на заповедта. Наведени са доводи, че всъщност жалбоподателят е поискал продължаване на вече издаденото му разрешение, а неправилно административният орган се е произнесъл за ново искане за издаване на разрешение за носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие, както и че не е взето предвид обстоятелството, че жалбоподателят е член на стрелкови клуб и оръжието му е необходимо за спортни цели. В жалбата е направено искане за допускане на един свидетел и довеждане.

Ответникът по жалбата - Началникът на Второ районно управление при Областна дирекция на МВР-Перник е депозирал по делото отговор по жалбата, с който изразява становище за законосъобразност на издадената заповед и неоснователност на жалбата. Твърди се, че жалбоподателят е изразил неистини в жалбата си и че за втори път се отказва издаването на разрешение на същия жалбоподател в течение на по-малко от пет месеца.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник заявява становище, че жалбата е неоснователна.

Административен съд - Перник, като взе предвид доказателствата по делото, доводите на страните и прецени условията за допустимост и основателност на разглежданата жалба, приема следното:

Жалбата е подадена в срок от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество същата е неоснователна..

По делото се установи, че жалбоподателят е подал искане за издаване на разрешение за съхранение и носене на оръжие, нужно му за самоохрана, и със Заповед № 502 от 25.09.2009 г. на ВИД началник на второ районно полицейско управление му е отказано издаването на исканото разрешение. С ново искане от 11.12.2009 г. до началника на Второ РПУ при ОД на МВР-Перник вх. № 8758 /14.12.2009 жалбоподателят е поискал наново да му издадено такова разрешение. В мотивите на искането е отбелязано, че оръжието му е необходимо за спортни цели. Към искането е приложено удостоверение изх. № 03-48/07.12.2009 г. от Спортен стрелкови клуб „Калоян-ИВ“-гр. Перник, от което е видно, че жалбоподателят е член на същия спортен клуб от 04.12.2009 г. Няма спор, че на жалбоподателят е било издадено разрешение за носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие РК 0203579, чийто срок на валидност е изтекъл на 20.07.2008 г. С изтичането на срока правното действие на разрешението се прекратява и правото да се съхранява и носи огнестрелно оръжие се погасява. Новото разрешение се издава в самостоятелно производство, след установяване наличието на законовите предпоставки за това. Неоснователни са оплакванията в жалбата за неправилно приложение на материалния закон. Съгласно чл. 5, ал. 1 ППЗКВВООБ разрешенията за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие се издават за срок от три години. Административният орган е длъжен да установи необходимост от носенето на огнестрелно оръжие не само при първото искане, но и при всяко друго последващо искане за издаване на разрешение. Затова именно законът определя срок за издаване на разрешението, което би се превърнало в безсрочно, ако административният орган само формално го продължава, без да извършва преценка за наличието на основание за неговото придобиване. Обосноваването на необходимост от съхраняването и носенето на оръжие е въведено като елемент на издаването на разрешението. Жалбоподателят не е обосновал необходимост от носене на оръжие. При първото му искане от 18.06.2009 г., повече от една година след изтичане на срока на даденото му разрешение, мотивите за необходимост от оръжие за самоохрана не са уважени и е отказано издаването на исканото разрешение. На 04.12.2009 г. жалбоподателят става член на стрелкови спортен клуб и веднага след това на 14.12.2009 г. подава искане за издаване на разрешение за носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие с мотив, че му е необходимо за спортни цели. ЗКВВООБ в чл. 14б наистина предвижда издаването на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие за спортни цели на физически лица, които членуват в спортни клубове по спортна стрелба. От докладна записка от 12.01.2010 г. за извършена проверка от мл. полицейски инспектор Д. Виденов се установява, че жалбоподателят не участва в състезателния отбор на спортния клуб в който членува, както и че самият клуб предоставя оръжие за ползване на място.

Обосноваването на необходимост от носене и съхранение на огнестрелно оръжие е необходима предпоставка за издаването на съответното разрешение. От доказателствата по делото, преценени в тяхната съвкупност, се установява, че жалбоподателят не е обосновал необходимост от носене и съхранение на огнестрелно оръжие. Самият спортен стрелкови клуб, в който членува, осигурява оръжие за ползване при тренировки на място, което опровергава необходимостта жалбоподателят да притежава и носи огнестрелно оръжие.

Неоснователни са и доводите на жалбоподателя, че административният орган при издаването на обжалваната заповед не се е произнесъл по искане за продължаване на издадено вече разрешение за носене и съхраняване на огнестрелно оръжие, а вместо това е издал заповед, с която отказва издаването на исканото разрешение. По делото се установи, че срокът на предишното издадено на жалбоподателя разрешение е изтекъл преди повече

от година и половина и очевидно не може да бъде проведена законосъобразна процедура за продължение на това отдавна изтекло разрешение.

Жалбоподателят не е посочил за какви обстоятелства иска допускането на свидетел, не се яви в съдебно заседание и не доведе искания свидетел, поради което гласни доказателства в настоящето производство не бяха изслушани.

По изложените съображения, съдът намира, че оспорваната заповед е законосъобразна, като издадена от компетентен орган в кръга на правомощията му и отговаря на изискванията по чл. 59 от АПК. Не са налице основанията за отмяна на административния акт по чл. 146 от АПК, поради което оспорването следва да бъде отхвърлено.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение 4 от АПК, Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И.В.Г. *** срещу Заповед № 53 от 02.02.2010 г. на началника на Второ районно управление при ОД на МВР - Перник, с която на жалбоподателя е отказано издаването на разрешение за съхранение и носене на огнестрелно оръжие.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните, чрез изпращане на препис.

Съдия: /п/